

(Dahl) Spørgsmaalet om en Afvikling af de sønderjydske Tjenestemænds Tillæg. Hvis jeg stod frit overfor Spørgsmaalet, vilde jeg i høj Grad ønske, at et lignende Forslag som det, Sparekommissionen har stillet, kunde være blevet gennemført, men efter min Overbevisning staar Regeringen ikke frit. Herved sigter jeg ikke særlig til den nuværende Regering, men til enhver Regering. Den Regering, der traf Aftaler med de Tjenestemænd, som skulde gaa ned til Sønderjylland, saa snart Indlemelsen havde fundet Sted, var ikke den nu siddende Regering, men dens radikale Forgænger. Denne Regering handlede imidlertid ikke paa egen Haand, men i god Forstaaelse med det sønderjydske Udvalg, i hvilket alle Partier var repræsenteret; og alle Partier gav deres Tilslutning til den Hovedbetragtning, som laa til Grund for den daværende Regerings Handlemaade, nemlig den, at nu gjaldt det om at sikre sig de bedst mulige Kræfter til den sønderjydske Administration, ganske særlig til de overordnede Stillinger. Det kunde ikke nægtes — derom var vi alle enige —, at den danske Administration i Sønderjylland i Perioden 1850—64 havde visse Synder paa sin Samvittighed, ikke, om jeg saa maa sige, af de slemme Synder, men Synder, som mest beroede derpaa, at en Del af de Tjenestemænd, vi havde sendt derved, ikke var fuldt kvalificerede. Det var Folk, som havde svigtende Avancementsbetingelser i Kongeriget, eller det var alt for unge Folk; derfor blev der for fleres Vedkommende en vis Mangelfuldhed i, hvad der præsteredes. Nu var vi enige om, det skulde være anderledes, nu skulde vi gøre, hvad vi kunde, for at de Kræfter, vi fik derved, blev jævngode med dem, vi havde i Kongeriget, og helst af de bedste. Man var ogsaa klar over, at netop den højere Embedsstand derved fik en Række meget vanskelige Opgaver, Opgaver, der var betydelig vanskeligere end dem, der bødes Folk i tilsvarende Stillinger i det gamle Kongerige. Hvorfor? Fordi disse Tjenestemænd skulde arbejde ikke alene med danske Love og danske Administrationsprincipper, men i Overgangstiden ogsaa med tyske Love og med tyske Administrationsprincipper. Efter hele den nye Ordning, der blev truffet i Sønderjylland, viste det sig nødvendigt i denne Overgangstid at have baade Love og administrative Forhold indrettet med rimeligt Hensyn til, at Overgangen ikke skulde blive alt for brat og vanskelig for Befolkningen, altsaa med en vis Bevarelse af Dele af

det gamle. Men dette, at de overordnede Tjenestemænd saaledes maa være nøje kendt med to Landes Lovgivning paa vedkommende Omraade og med to Landes Administrationssystem, giver dem allerede et betydeligt Merarbejde. Dernæst stilles der sproglige Fordringer til dem, og efter det Standpunkt i sproglig Uddannelse, danske Studenter i Almindelighed indtager, tør jeg nok sige, at kun de færreste af dem havde et saadant Herredømme over det tyske Sprog som Talesprog, at de uden videre paa Grundlag deraf kunde overtage Embedsstillinger i Sønderjylland; de har maattet gøre et betydeligt Ekstraarbejde, er jeg sikker paa, for at styrke deres praktiske Sprogkundskaber. Dernæst er der hele den store Vanskelighed ved Overgangsforholdene, som paa mangfoldige Maader har frembudt komplicerede Opgaver, som deres Jævninge heroppe ikke staar overfor. Trods det, at man af vedkommende Mænd maatte være berettiget til at kræve, at de ogsaa tog den Side af Sagen i Betragtning, at de sendtes ned for at løse en stor national Opgave — thi en saadan stor national Opgave har der sikkert foreligget for de Tjenestemænd, som er blevet sat paa de ledende Poster i Sønderjylland, — vilde man jo overvurdere den menneskelige Natur, hvis man troede, at man vilde faa de Kræfter, man ønskede, hvis man ikke tillige bød et vist pekuniært Vederlag for det større Arbejde og for de vanskeligere Forhold, man kan ogsaa sige, for de noget dyrere Leveforhold derved.

Det var dette, som den daværende Regering gjorde i fuld Overensstemmelse med alle Partier. I de Aftaler, man traf med de Folk, man vilde sende derved, indgik som et Led, at de skulde have et Tillæg af den Størrelse, som blev bestemt. Oprindeligt var Tanken vistnok den, at de skulde have dette Tillæg for deres Funktionstid, men i det sønderjydske Udvalg enedes man om at gøre den Begrænsning, at Loven skulde revideres i 1927. En saadan Revisionsbestemmelse betyder jo, at de paagældende ikke kan regne med Tillæget længere end til 1927. Naar det Aar kommer, staar Lovgivningsmagten frit med Hensyn til at forandre eller ophæve det. Men jeg maa paa den anden Side mene, at efter hele Sagens Sammenhæng og efter de Aftaler, der er truffet med de paagældende Tjenestemænd, og efter at Lovgivningsmagten har sat den nævnte Revisionsbestemmelse ind, har de en vis Ret til at regne med, at